

OFIAROWNICTWO (42) *sb n*

-f- (41), -ff- (1).

Wszystkie o *prawdopodobnie jasne* (tak w ofiarownik oraz -o); a *jasne*.

sg *N* ofiarownictwo (8). ◇ *G* ofiarownictwa (13). ◇ *D* ofiarownictwu (3). ◇ *A* ofiarownictwo (7).

◇ *I* ofiarownictw(e)m (5). ◇ *L* ofiarownictwie (6).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Urząd, godność kapłańska; sacerdotium PolAnt* (37) :

a. *W judaizmie Starego Testamentu* (13) : dąrem dąłem wam ofiárownikwo á przeto obcy przyftępujący ząbit będzie. *BudBib Num* 18/7, 1.*Reg* 2/36, 1.*Mach* 7/5; ále też y w Ofiárownikwie/ ktore Aaronowi y łynom iego oddáne było/ miála być wielka odmiáná. *CzechRozm* 180v, 35v.

ofiarownictwo czyje [*przez kogo wykonywane*] (2): *A* (ták) ty y łynowie twoi łtobą będziecie łtrzec ofiárownikwá wálzego/ wkázdey rzeczy óltarzá *BudBib Num* 18/7, *Num* 18/1.

ofiarownictwo czyje [= *komu słuźące*] (1): zrzucił Solomon Awiáthará z ofiárownikwá Iehowy [*ne esset sacerdos Domini*] *BudBib* 3.*Reg* 2/27.

W połączeniu szeregowym (1): Nád to y prorocwá włyftkie/ y rzecź póspolita Izráelfka ćielefna/ y krolełtwo y ofiárownikwo/ miáło/ koscíoł/ łkrzyniá przymierza/ ofiáry/ Efod/ y włyftko nabożeńłtwo zniłzczáło. *CzechRozm* 143.

[*Zwrot*: »święćić [*kogo komu*] na ofiarownictwo«: ZÁŚ tá (ieft) rzecź/ ktorą wczyniłz im/ świećąc mi ie ná ofiárownikwo [*ad sacerdotio fungendum mihi*] *BudBib Ex* 29/1 (*Linde*).]

Wyrażenia: »ofiarownictwo Aaronowskie« (1): *CzechRozm* 165 *cf Szereg*.

»ofiarownictwo lewickie« (1): *CzechRozm* 165 *cf Szereg*.

»nawýższe ofiarownictwo« = *summum sacerdotium PolAnt* (2): Wziąwłzy tedy mándaty od krolá/ przyłzedł do Ieruzáleamá nie przynóźąc złobą nic godnego ku nawýżłłfemu ofiárownikwo ále myłł łrogą á okrutną *BudBib* 2.*Mach* 4/25, 2.*Mach* 4/24.

»sprawca ofiarownictwa« = *zastępcą arcykapłana* (1): Y zółtáwił Menelaus łprawcą ofiárownikwá [*summi sacerdotii successorem*] po łobie Liłymáchá brátá łwego *BudBib* 2.*Mach* 4/29.

Szereg: »ofiara i ofiarownictwo« (1): Ofiáry też one zakonne: y Ofiárownikwo Lewickie ábo Aaronowłkie zniłzczáły. *CzechRozm* 165.

b. *O roli i powołaniu Chrystusa* (24) : Który [*Chrystus*] był ząraz po łtworzeniu światá narodowi ludzkiemu obiecány: ktorego ofiárownikwá początku pewnego/ y dokońćzenia piłmo święte nie opiłuie. *CzechRozm* 35v, 35v [2 r.], 181v [2 r.]; Ktore páłterłtwo z łtrony ofiárownikwá przczyta pánu Chriłtułowi Piłarz łiftu do Hebreow *CzechEp* 332, 332.

ofiarownictwo czyje [*w tym: ai poss* (9), *G pron* (2)] (11): o krolełtwie też y Ofiárownikwie iego/ ták że y o włpráwiedliwieniu náłzym przezeń odpowiedáł *CzechRozm* 224v, 181. *Cf* »ofiarownictwo Chrystusowe«.

W połączeniu szeregowym (1): tedy też tām koniec będzie krolełtwá/ ofiárownikwá y pósrzednictwá Chriłtułowego. *CzechRozm* 182.

W charakterystycznych połączeniach: ofiarownictwo nieprzestępne (2), nieskończone na ziemi, które od Boga jest włożone; ofiarownictwa koniec (dokończenie) (2), początek (pewny) (2), ustawiczność; ofiarownictwa dostać (3).

*Wyrażenia: »ofiarownictwo Chrystusowe« (9): iuż w onym to Melchisedeku iáko pod pewną figurą Bog pokázował iákie miáło być ofiárownictwo (á nie vrodzenie) Chriřtuřowo *CzechRozm* 35; O Ofiárownictwie Chriřtuřowym duchownym. *CzechRozm* 180v *marg*; Kroleřtwu y Ofiárownictwu Chriřtuřowemu iest ná odpor złe mniemánie Papielkie y Luterřkie o ćiele Chriřtuřowym z chlebá vczynionym. *CzechRozm* **v, 35, 182, 262v, 264v [2 r.], **3v.*

*»ofiarownictwo cielesne« (1): iż iáko kroleřtwo/ o ktorým ťie iuż mowiřo/ tákże teź y Ofiárownictwo/ nie miáło być ćieleřne/ ále duchowne. *CzechRozm* 181.*

*»ofiarownictwo duchowne« [szyk 6:1] (7): dla tego duchownym kroleřtwem y Ofiárownictwem názywařz vrząd Iežuřow/ ábyř gi wiecznym á końcá žadnego nie máiácy m pokazař *CzechRozm* 181, Av, 180v *marg*, 181, 262v, 264v, **3v.*

*»ofiarownictwo wieczne« [szyk 1:1] (2): *CzechRozm* 181v; iż (ofiárownik nářz) ná wieki trwa/ przetoź teź wieczne ofiárownictwo ma *CzechEp* 329.*

*Szereg: »(jako) kroleřtwo (także teź) i (ani) ofiarownictwo« (10): Co iestli prawdá iest/ tedy kroleřtwo to iego/ á po gotowiu y Ofiárownictwo/ wieczne nie moźe być *CzechRozm* 181v; iestliby wykład twoy řtać miář/ tedyby ťie im obářiřo Kroleřtwo y Ofiárownictwo duchowne Chriřtuřowe. *CzechRozm* 262v, Av, 181 [2 r.], 193, 224v, 264v [2 r.], **v. [*Ponadto w połączeniu szeregowym* 1 r.]*

2. coll. Ogół, pewna grupa kapłanów; przen: wszyscy wierni (5) :

*W połączeniu szeregowym (1): ktorzy ťie [...] řtáli řwięty m Ofiárownictwem/ [...] będać/ mowięř/ narodem wybranym/ kroleřřkim Ofiárownictwem/ narodem řwięty m/ ludem ówobodzonym *CzechRozm* 249v.*

*Wyrażenia: »ofiarownictwo duchowne« (1): ále/ áby będać Ofiárownictwem duchownym/ przez Chriřtuřá Boga duchowne ofiáry ofiárowáli *CzechEp* 101.*

*»kroleřskie ofiarownictwo« (1): *CzechRozm* 249v cf *W połączeniu szeregowym*.*

*»ofiarownictwo řwięte« [szyk 2:1] (3): *CzechRozm* 249v; *CzechEp* 290; y wy iáko żywe kámienie buduyćie řię/ dom duchowny/ ofiárownictwo řwięte/ ku przynořzeniu duchownych ofiar etc. *NiemObr* 34.*

*Szereg: »dom duchowny, (i) ofiarownictwo řwięte« (2): ábyřmy řię domem duchownym řtali y ofiárownictwem ř. ku ofiárowaniu duchownych ofiar *CzechEp* 290; *NiemObr* 34.*

Synonimy: duchowieřstwo, kapłařstwo.

Cf OFIARNICTWO